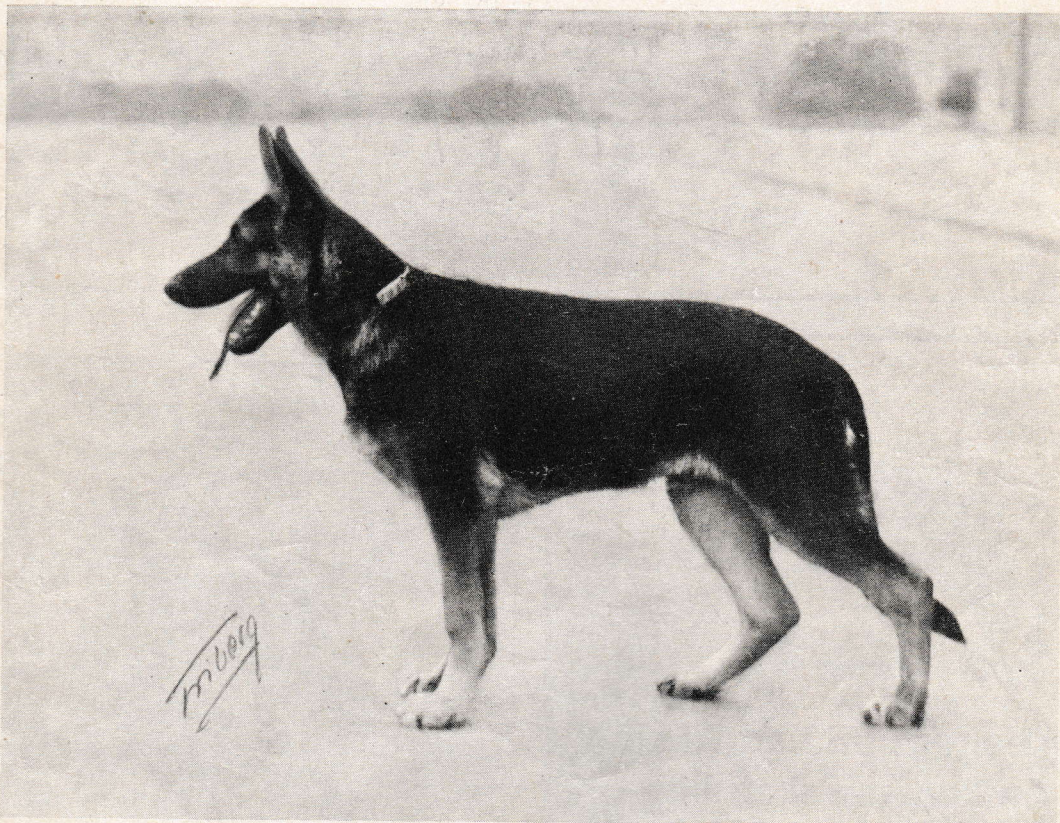

H. M.

VÅRA

SCHÄFER HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

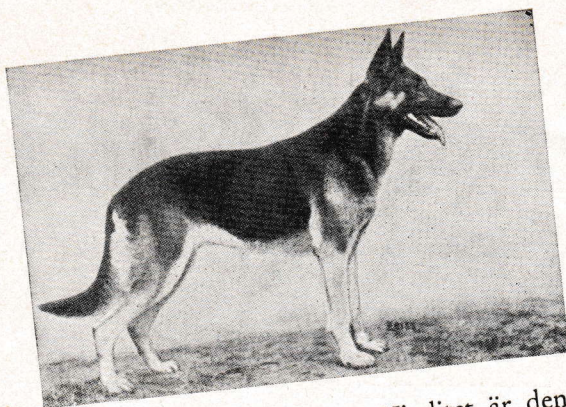

Tor av Fenrisulven vid 3 mån. ålder. Äg. och uppf.
Fru Olga Forsemann, Bromsten.

N:o 3
1933

INNEHÅLL:

Andra Nordiska Schäferhundutställningen i Stockholm av I. C—n.
— Prisdomarberättelser. — Extra årsmöte. — Skyddshundstävling.
— »Den nya provningsordningen» av J. Brüning. — Svenska
Schäferhundklubbens nya stadgar.

VITALITET — den förstklassiga hundens sårmarke

TEKNISKA FABRIKEN
JOFUR
Box 468 - STOCKHOLM

Vitalitet är den förstklassiga hundens sårmarke, det ofelbara beviset på fysisk och psykisk hälsa. Och vitaliteten hänger intimt samman med dieten. Det är därför Vitakalk — det vetenskapligt

utexperimenterade tillsatset med vitalitetsbefrämjande och profylaktisk verkan — är hundägarens bästa medel när det gäller hundens trimning. Dosering: 1 knivspets två gånger dagligen.

VITAKALK

vitamin + kalcium + fosfor

**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

en hund av vilken Ni
kan fordra allt!

Utfodra honom därför med
Tengers Hundbröd

som ger
energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlare.

Kennel av Janabo.
tel. Enskede 1696 äg. A. Andersson.

*Friberg
Foto 1933.* Emottager hundar
till inackordering och dressyr.
Även löpska tikar samt tikar
för valpning. Spec. dressyr.

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 10

Redaktör: Fil. lic. Gösta Malmborg
Ansvarig utgivare: Polisman Sigfr. Sund

N:o 3, 1933

ANDRA NORDISKA SCHÄFERHUNDUTSTÄLLNINGEN

i Stockholm den 9 och 10 september 1933

Det vare sagt först som sist att den 2:dra nordiska schäferhundutställningen blev en succés. Det stora antalet utställda hundar, 87 st., blev ett glänsande bevis på såväl intresset för schäferhundsaveln i de nordiska länderna som schäfervännernas i Danmark, Norge och Sverige livliga önskan att träda i närmare och intimare kontakt med varandra. Danskarne hade mött upp med 6 st. och norrmännen med 10 st. Att de senare mobiliserat så många hundar för stockholmsutställningen var glädjande dels på grund av de svårigheter som schäferaveln haft att kämpa mot i Norge under de senaste åren, dels emedan Norge ej varit representerat vid den första nordiska schäferhundutställningen i Köpenhamn för två år tillbaka.

De yttre förutsättningarna för en lyckad utställning funnos i rikt mått. Ett strålande vackert väder var hela tiden rådande och ridhuset bakom Stadion hade upplåtit en stor del av sina utmärkta lokaliteter för utställningens olika behov.

Som prisdomare fungerade vice ordföranden i Tyska Schäferhundföreningen dr Roesebeck. Med en dylik auktoritet i domarringen kunde man vara säker på en grundlig och framför allt saklig och oväldig bedömning av hundmaterialet. Det var även från en annan synpunkt önskligt, att en person med dr Roesebecks kvalifikationer sattes i tillfälle att granska schäfermaterialet i de nordiska länderna. Som bekant har aveln av schäferhundar, åtminstone här i Sverige, under de senaste 15-tal åren varit underkastad växlande öden. När under efterkrigsåren intresset för schäferhundarna var i ständigt stigande började en mängd personer föda upp schäferhundar, som i de allra flesta fall såväl i exteriört som i karaktärshänseende voro synnerligen misslyckade. De, som följt schäferhundsavelns utveckling här i landet, erinra sig säkerligen dessa vinthundslänkande exemplar med ruinerat nervsystem, som voro lika litet tilltalande för ögat som farliga för sin omgivning. Men även om man bortser från dessa extrema typer, var schäferstammen ännu för några få år tillbaka långt ifrån sådan, som den borde vara. Då härtill kom att en del av dessa hundar underkastades en alldeles felaktig dressyr, som oftast hade till ändamål att göra hunden »skarp» inses lätt, att schäferhunden kunnat få ett dåligt renommé bland den stora allmänheten. Men felet ligger ej hos hundra-

sen såsom sådan. Felet ligger hos dem, som uppmanade till en icke ändamålsenlig avel och en icke ändamålsenlig dressyr. På senaste tiden, närmare bestämt under de senaste två åren har Svenska Schäferhundklubben gjort till sin uppgift att söka leda in schäferhundsaveln i rätta spår och även att bedriva och förorda en dressyr, som i huvudsak har till uppgift att skapa lydiga och icke bitska hundar. Det var därtör med ett mycket stort intresse för att icke säga spänning som klubben emotsåg denna generalmönstring av det svenska schäferhundsmaterialet, såsom det framstod efter ett par års rationell avel. Den tyske schäferexperten gick till sitt verk med stor stränghet och anlade samma måttstock vid bedömningen, som han använde vid prisbedömningar i Tyskland. Det måste därtör betraktas såsom synnerligen glädjande att resultatet blev, som det blev. Visserligen var »manfallet» stort. Bland hundarna erhöles endast 4 st. i pr. i öppen klass under det att bland tikarna 9 st. lyckades erhålla samma utmärkelse. I jämförelse med de domslut, som vi annars äro vana vid vid våra utställningar, verkade denna värdesättning i första ögonblicket nästan deprimerande och discouragerande. Men när prisdomaren sedermera högtidligen tillkännagav, att han dömt lika strängt här som han brukar göra i sitt hemland och att antalet i pr. i öppen klass var procentuellt detsamma vid denna utställning som vid de stora schäferhundutställningarna i Tyskland förbyttes misstämningen i glädje och tillfredsställelse. Ja, det gick till och med så långt, att en av utställarna vid högtidssammankomsten höll ett längre, varmhjärtat anförande till prisdomaren, vari hon tackade denne för att han velat säga schäferhundsägarna den skrupelfria sanningen. Talaren betonade den stora betydelsen ett rakryggat och sakligt domslut har icke endast för den enskilde hundägaren utan speciellt för alla uppfödare. Som svar härpå anförde dr Roesebeck, att han hellre dömer för strängt än för mildt enär man genom det senare tillvägagångsättet bedrager icke blott sig själv utan ägaren, uppfödaren samt allmänheten och gör på detta sätt hela aveln en björntjänst i stället för en väntjänst.

I detta sammanhang kan det vara av intresse att erfara vad en så framstående kynolog som dr Roesebeck kan hava att säga om bedömningen i segrar-

klassen. Som bekant innehöllo S. K. K:s stadgar förr en bestämmelse om att prisdomare hade rätt att innehålla pris i segrarklass, för den händelse de i klassen tävlande hundarne icke befunnos värdiga någon hög utmärkelse, erkännerligen i pris i segrarklass. Under diskussionen om kennelklubbens nya stadgar framhöll undertecknad lämpligheten av att denna bestämmelse bibehölls, enär man därigenom hade ett medel att förhindra mindervärdiga hundar att under ringa konkurrens erhålla segrar- och eventuellt championvärdigheten. Tyvärr segrade ej denna min mening, utan ersattes av ett surrogatsystem med tvenne i pris i segrarklass, ett med och ett utan certifikat. Samtidigt bestämdes att hundar, som äro berättigade att tävla i segrarklass vid samma utställning även måste tävla i den öppna klassen. På detta sätt har man skapat ett onödigt invecklat, besvärligt och vilseledande system i stället för det ovannämnda, enkla förfaringssättet med innehållande av pris. Den egentliga motiveringen till mitt ställningstagande i denna fråga var och är alltjämt den att hundarne i segrarklassen icke blott skola konkurrera med varandra utan jämväl även med standardtypen. Med andra ord, en hund som tilldelas första pris i segrarklass får under inga omständigheter vara behäftad med några som helst anmärkningsvärda fel utan i typ ansluta sig till idealhunden så nära som möjligt. Glädjande nog uttalade dr Roesebeck fullkomligt samma mening. Vid all prisbedömning måste man, nämligen enl. dr Roesebeck ständigt hava standardtypen för ögonen och detta i all synnerhet, då det gäller att utvälja den bästa hunden eller tiken. I överensstämmelse här-

med skedde även prisbedömningen. Såsom redan anförts lyckades ej mera än 4 hanhundar och 9 tikar få i pris i öppen klass. Redan i denna klass gallerades sålunda materialet med sträng hand och bedömningen i segrarklassen verkställdes icke blott på grundval av en jämförelse mellan de i klassen tävlande hundarne utan jämväl på grundval av en jämförelse mellan dessa och ideal- eller standardhunden.

På kvällen den 30 anordnades supé med dans i samband med prisutdelning. Vid denna utdelades bl. a. tvenne värdefulla vandringspris nämligen ett nordiskt gruppvandringpris och ett av Kennel Segerbo skänkt ståtligt vandringspris till bästa tik med bästa karaktärsegenskaper. Det förra priset utdelades första gången vid nordiska schäferhundutställningen i Köpenhamn och erövrades då av den danska gruppen. I år hemfördes trofen av de svenska hundarne. Det segerboska vandringspriset tillföll Berkelys Minka. Tack vare ett varmt intresse och stor personlig uppoffring hade tolv st. kvinnliga klubbmedlemmar lyckats insamla medel till inköp av en serie vackra silverbägare, som utdelades i form av heders- och specialpris. Jag begagnar här tillfället att ännu en gång framföra klubbens varma tack för den storartade gåvan. Likaledes ber jag kennel Segerbos intresserade och energiske innehavare mottaga klubbens tacksamhet för den verkligt praktfulla silverbägaren i gammal svensk stil. F. ö. hävdar klubben i stor tacksamhetsskuld till alla andra som skänkt hederspriser nämligen till Svenska Kennelklubben, Kennel Fenrisulven och Kennel Corona. Corona.

I. C—n.

PRISDOMARBERÄTTELSE

från Nordiska Schäferhundutställningen i Stockholm den 9 och 10 september 1933

av

Sanitätsrat Dr C. Roesebeck.

Svenska Schäferhundklubben hade den 9 och 10 sept. anordnat en nordisk schäferhundutställning, vid vilken Danmarks, Norges och Sveriges bästa schäferhundsmaterial skulle värdesättas.

Utställningen blev en stor framgång, i ty att den samlade icke mindre än ett 90-tal hundar, av vilka helt naturligt Sverige levererade lejonparten. Jag blev mycket överraskad icke blott, när jag erfor det stora deltagareantalet utan även då jag fick se djurens goda beskaffenhet. Det var tredje gången jag dömde i Sverige och skillnaden mellan årets utställning och de båda föregående var utomordentligt stor. Vid de föregående tillfällena voro jämförelsevis få hundar anmälda och deras kvalitet var icke vidare hög. I år åter var såväl deltagareantalet som utställningsobjektens kvalitet av sådan art, att utställningen icke stod många tyska utställningar efter.

UNGDOMSKLASS, HUNDAR:

2:dra pris.

Voj Excelsior. Äg. Ingen. A. Bergström, Stockholm. Goda proportioner, bra benställning och goda rörelser. Tyvärr hade han bruna tänder.

Morgan I. Äg. Herr Arne Eriksson, Stockholm. God kroppsbyggnad, men ej fullt utvecklat bröstparti. Under rörelsen visade han tecken till en mindre kohasighet.

Fjällvargens Raj. Äg. Tjänsteman Gunnar Meder, Stocksund. Ganska tungt byggd, men proportionerlig.

3:dje pris:

Puck. Äg. Fil. kand. Siri Ullstedt och Fröken Edith Welinder. Icke riktigt proportionerlig, bröstet ännu ej tillräckligt djupt. Benställning och rörelser tillfredsställande.

Kraftenbergs Sappo. Äg. Fru Signe Johansson, Stockholm. Ryggen ej tillräckligt fast, men rörelserna äro ganska bra.

Sappo. Äg. Fru I. Norrman, Näsby. Kunde ej erhålla något pris, när den var otypisk.

ÖPPEN KLASS, HUNDAR:

1:sta pris.

Peer av Grindlöse. Äg. Overdyrlæge R. Sörensen, Horsens. En stor hund med god benbyggnad, men något mager, gott bogparti, god rygg, god bakdel och mycket vackra rörelser.

Defeke Mäster. Äg. Polisman E. Mårtensson, Norrköping. En i alla avseenden mycket god hund.

Kraftenbergs Fajo. Äg. Herr Nils Forsberg, Stockholm. En medelstor hund, som kanske är en aning för lätt, men med en utmärkt benställning och dito rörelser.

Rudi. Äg. Köpman Åke Engström, Stockholm. En lagom stor och kraftfull hund, vars bogpartier kunde varit bättre.

2:dra pris:

Roy Excelsior I. Medelstor med rätt benställning och goda rörelser.

Schäfers Rolf. Äg. Traelastförvalter R. Schmidt, Aarhus. Höjden är i förhållande till längden i knappaste laget, för övrigt bra byggd, men bakbenens rörelser borde varit bättre.

Sepp. Äg. Köpmand J. Kirkemann, Horsens. En hund som har hållit sig ganska bra, men vars höjd- och längdförhållanden äro i knappaste laget.

Tasso. Äg. Ing. B. Anker, Oslo. Proportionerligt byggd med god benställning och dito rörelser.

Pelle av Frydenberg. Äg. Herr Chr. Gaden-Nielsen, Oslo. Endast tack vare sin ganska stora höjd får hunden den riktiga längden. Bogpartiet kunde varit bättre, för övrigt ganska bra.

Varg. Äg. Handelsreisende Bjarre, Oslo. Den välbyggde hunden borde haft bättre rörelser i bakdelen och en ej fullt så blek hårfärg.

Hektor Excelsior. Äg. Fru Elsa Andersson, Rosl.-Näsby. En medelstor, proportionerlig hund, som likväl gör ett trött och sjukligt intryck.

Vargen Excelsior. Äg. Fotograf Uno Friberg, Stockholm. En medelstor hund med god kroppsbyggnad, som borde skjutit bakdelen mera under sig under rörelsen.

Mike. Äg. Vaktmästare Axel Engdahl, Stockholm. Medelstor, en aning för lätt, men i övrigt bra.

Monabells Bill. Äg. Körsnär Erik Johansson, Stockholm. En medelstor hund, som skulle skjutit bakbenen mera under sig under rörelsen.

Segerbos Prins-Goeben. Äg. Fru Hilda Hellgren, Stockholm. Medelstor, med gott bogparti, och goda rörelser men en smula för lätt.

Rinty. Äg. Fröken Greta Rosell, Enköping. En ganska proportionerlig hund, som borde haft mera flytande rörelser.

Kraftenbergs Bello. Äg. Herr Emil Ackermann, Stockholm. Bra benstomme, bålen en aning för lätt, bra benställning och goda rörelser.

Guy av Edviksbo. Äg. Stud. R. Blomquist, Stocksund. Medelstor, tillfredsställande benställning och rörelser.

Monabells Roffe. Äg. Posttjänsteman K. Eriksson, Stockholm. En medelstor hund, väl slutet med tillfredsställande rörelser.

Jack av Edviksbo. Äg. Herr Nils Janzén, Stockholm. Ganska proportionerlig och för övrigt bra.

Sidor. Äg. Polisman K. E. Lövgren, Södertälje. Ej riktigt proportionerlig med stela, raka bogar. I travet bli rörelserna friare och steget vägvinnande.

Castor. Äg. Handelsingenjör John Thorsson, Stockholm. Utan några mera framträdande fel.

Ruff. Äg. Herr David Olsson, Stockholm. Bröset ej tillräckligt utvecklat, men f. ö. en ganska tilltalande hund.

Leo. Äg. Källarmästare John Wallgren, Stockholm. Proportionerlig, ryggen något uppåtböjd, något som inverkar mindre fördelaktigt på rörelsen.

Rapitarutch av Fjärrsten. Äg. Herr A. Svensson, Stockholm. Proportionerlig, bra benställning och goda rörelser, men bogpartiet ej särdeles bra, bruna tänder.

Rex. Äg. Fru Anna Ohlsson, Stockholm. Utan särskilda fel.

Nelltorps Musse Pigg. En ganska proportionerlig hund, utan tillräckligt utvecklat bröstparti och raka bogar.

3:dje pris:

Key. Äg. Fröken Lizzi Björk, Stockholm. Nästan kvadratisk, stel i såväl bak- som framdelen, dåliga rörelser.

Sack. Äg. Herr G. Söderquist, Stockholm. Nästan kvadratisk, dåligt utvecklat bröst, stelbent.

Greif. Äg. Fru Elin Bergh, Skarpnäck. Ej fullt proportionerlig, dåligt utvecklat bröst, rörelserna i knappaste laget.

Chang. Äg. Herr Kurt Pourtzian, Stockholm. Liten och lätt hund utan särskilt framträdande goda egenskaper.

Rapp. Äg. Herr T. Friberg, Sundbyberg. Ej fullt proportionerlig, något svag rygg, stela framben och ej fullt tillfredsställande bak.

Voj Excelsior, Morgan, Fjällvargens Raj. Se ungdomsklassen.

Tell. Äg. Forretningsman Hans Volla, Aker. En ganska proportionerlig hund men påfallande nervös.

Dufeke Flash. Äg. Löjtn. I. Virgin, Karlskrona. Mycket stor, kvadratisk, stelbent, dåligt utvecklat bröst.

Sappo. (Se ungdomsklassen).

Roy, Äg. Fru H. Lundin, Stora Ängby. En något liten och för lätt hund med raka vinklar och ej fullt tillfredsställande rörelser.

UNGDOMSKLASS, TIKAR:

1:sta pris:

Mädi Excelsior. Äg. Fröken H. Sundén, Stockholm. En i alla avseenden så bra tik att jag måste besluta mig för att, trots hennes ungdom, tilldela henne denna höga utmärkelse.

2:dra pris:

Lordy Excelsior. Äg. Doktor A. Weltzin, Stockholm. En kullsystem till den föregående, som hon ej stod mycket efter.

Roya. Äg. Herr Edvin Karlsson, Stockholm. Raka bogar och ej fullt tillfredsställande bakdel.

3:dje pris:

Flory. Äg. Herr G. Johansson, Stockholm. Ej fullt proportionerlig, bröstet ej tillräckligt utvecklat samt en smula överbyggd.

ÖPPEN KLASS, TIKAR:

1:sta pris:

Champ. Stella v. Polizeipark. Äg. Fru Lillie Wengel, Köpenhamn. En vacker, kraftfull, väl sluten tik med goda rörelser.

Schäfers Maja. Äg. Overdyrläge R. Sörensen, Horsens. Ej fullt proportionerlig men har utmärkt vackra rörelser.

Berkelys Minka. Äg. Fru Viola Pettersen, V. Aker. Proportionerlig med god benställning, gott bröstdjup med en underbart vacker rygglinje och mycket bra rörelser.

Linda. Äg. Direktör Franz Pierre, Trondjem. En i alla avseenden bra tik med mycket vackra rörelser.

Panny von Würzelburg. Äg. Ing. G. Wurzel, Oslo. En vacker, kraftfull tik men en smula blek i hårfärgen (ett arv efter farfadern).

Champ. Dixi av Barrsäter. Äg. Fru D. Torén, Stockholm. Bring- och bogpartier i knappaste laget men i övrigt mycket bra.

Champ. Toppsy. Äg. Fru Berta Nyström, Stockholm. En något tung tik med goda rörelser. I stående ställning är ryggen en aning sänkt, men detta försvinner under travet.

Lyckåsens Nadja. Äg. Målaremäst. C. Ägren,

Stockholm. En väl sluten tik med mycket goda rörelser.

Varga. Äg. Fröken Sophie Wolter, Stockholm. Medelstor, bra benställning med utomordentligt goda rörelser, vilka komma alldeles särskilt till sin rätt genom det utmärkta sätt, på vilket tiken uppvisades.

Mädi Excelsior. (Se ungdomsklassen).

2:dra pris:

Lorry. Äg. Driftassistent Odin Röer, Oslo. En välbyggd tik, som dock är något framtung.

Berkelys Moley. Äg. Overlæge dr. med. Carl Müller, V. Aker. Har samma fel som föregående.

Schäfers Muggie. Äg. Overdyrlæ R. Sörensen, Horsens. En syster till den i ungdomsklassen uppvisade Maja, men är ej så bra som denna ifråga om benställning och rörelser.

Fjällvargens Kickan. Äg. Herr C. E. Sjögren, Stockholm. Bra benställning och goda rörelser.

Vargamors Bissbi. Äg. Herr O. Rasmussen, Stockholm. En välbyggd tik vars enda fel egentligen är en spetsig nos.

Björna Excelsior. Äg. Fru Ruth Tuchmann, Täby. En aning för lätt, med ett fint utvecklat bröstparti, goda rörelser.

Aga. Äg. R. Broman, Djursholm. Tillfredsställande vinkling, men rörelserna äro omöjliga att bedöma, emedan tiken ideligen hoppar.

Bisselills Lessy. Äg. Kapt. Hans Edman, Stockholm. Tillfredsställande benställning och rörelser.

Rita. Äg. Herr G. Andersson, Stockholm. Proportionerlig, men ej fullt tillfredsställande fram- och bakdel.

Alpåsens Bonny. Äg. Herr A. Ohlsson, Stockholm. Tillfredsställande benställning med goda rörelser som erhålla den nödiga schvungen genom den fasta ryggen.

Yaya. Äg. Kapt. Grill, Stockholm. En i alla avseenden berömvärd hund.

Jeri. Äg. Herr B. Thorberg, Södertälje. Ser något högbent ut emedan bröstet ännu ej är tillräckligt utvecklat. Trots raka bogar äro rörelserna goda.

Monahell's Mona. Äg. Polisverket, Lidingö Villastad. En låg tik med kraftigt bröstparti och gått ställ. Den fasta ryggen åstakommer goda rörelser.

Monahell's Fetitza. Äg. Fru J. Backhaus-Henrichsén, Stockholm. Ganska bra byggd för sin ålder, goda rörelser.

Peggy av Ulvhuvud. Äg. Fru Greta Scheja, Stockholm. Gott ställ och goda rörelser.

Lordy Excelsior och *Roya* se ovanstående.

3:dje pris:

Nelltorps Dorrit. Äg. Fröken J. Andersson, Stockholm. Tillfredsställande benbyggnad, ej dåliga proportioner, raka bogar och tillfredsställande rörelser.

Skatti. Äg. Herr Sam Lindgren, Stockholm. Ej fullt proportionerlig, raka bogar, mycket dåliga rörelser.

Rossy. Äg. Herr Einar Hellander, Enköping. Mycket stor, ej fullt proportionerlig, i det stora hela för lätt, bakdelen mindre god.

Cilla av Lilliengaard. Äg. Fru Lisa Philipsson, Råsunda. Mycket stor, ej fullt proportionerlig, raka bogar, bra rygg, rakt kors, ganska goda rörelser.

Ketti. Äg. Inspektör A. Eriksson, Ingarö. Medelstor, lätt, benställning och rörelser tillfredsställande.

Rinty. Äg. Herr Bengt Carlsson, Enköping. Likaledes något för lätt med ej tillräckligt fast rygg. Framtung.

Tassa. Äg. Kapellmästare N. Qvist, Stockholm. Raka bogar, tillfredsställande bakdel och rörelser.

Varga av Fjällsten. Herr Melker Eriksson, Stockholm. Tiken har ett alldeles för litet huvud i förhållande till den stora bålen. Ett vekt djur med tillfredsställande rörelser.

Dixi av Gläntan. Äg. Målarvärd C. Ågren, Stockholm. Ej fullt proportionerlig, raka bogar, hög kruppa och rakt kors. Tillfredsställande rörelser.

Tassan. Äg. Fru Elsa Lindén, Stockholm. Liten och lätt, blek hårfärg, dåliga rörelser.

Bessy. Äg. Fru Hulda Karlsson, Södertörns Villastad. Medelstor, ej fullt proportionerlig, bra benställning, dåliga rörelser. Vänstra örat hänger ned.

Flory (Se ovan).

SEGRARKLASS, HUNDAR.

- 1 pris. *Dufeke Mäster*. (Se ovan).
- 2 » *Peer av Grindhse*. (Se ovan).
- 3 » *Kraftenbergs Fajo*. (Se ovan).
- 4 » *Rudi*. (Se ovan).

SEGRARKLASS, TIKAR.

- 1 pris. *Berkelys Minka*. (Se ovan).
- 2 » *Champ. Stella v. Polizeipark*. (Se ovan).
- 3 » *Lyckåsens Nadja*. (Se ovan).
- 4 » *Schäfers Nadja*. (Se ovan).

BRUKSHUNDSKLASS, HUNDAR.

- 1 pris. *Dufelse Mäster*. (Se ovan).
- 2 » *Rudi*.
- 3 » *Segeberbos Prins Goeben*. (Se ovan).
- 4 » *Fjällvargens Ragg*. Äg. Herr E. Lindahl, Stockholm. Bra byggd, tillfredsställande rörelser.

BRUKSHUNDSKLASS, TIKAR.

- 1 pris. *Berkelys Minka*. (Se ovan).
- 2 » *Champ. Topsy*. (Se ovan).
- 3 » *Champ. Dixie av Barrsäter*. (Se ovan).
- 4 » *Varga*. (Se ovan).

UPPFÖDAREKLASS.

- 1 pris. *Kennel Excelsior*. Äg. Fröken I. Wolter.
- 2 » *Kennel Monahell*. Äg. Handlande Axel Hellgren, Stockholm.

AVELSKLASS.

- 1 pris. *Lord von Wittenberge*. Äg. Herr Henry Elbling, Stockholm.

TYPKLASS.

Godkänd: *Tösen*. Äg. Fru Ruth Brenner, Kolbäck.

Följande heders-, special- och vandringspris utdelades:

Svenska Schäferhundklubbens hederspris till *Dufeke Mäster*.

Kennel Fenrisulvens hederspris för bästa tik i ungdomsklass till: *Mädi Excelsior*.

Svenska Kennelklubbens hederspris till: *Kennel Excelsior*.

12 *Damers hederspris* för bästa avelshund till: *Lord von Wittenberge*.

Danska Schäferhundklubbens hederspris till utställningens bästa hund till: *Berkelys Minka*.

Kennel Coronas specialpris till: *Lyckåsens Nadja*.

12 *Damers specialpris* till: *Champ. Stella von Polizeipark*.

12 *Damers specialpris* till: *Kraftenbergs Fajo*.

12 *Damers specialpris* till: *Rudi*.

Svenska Schäferhundklubbens specialpris till: *Peer av Grindlöse*.

Svenska Schäferhundklubbens specialpris till: *Schäfers Maja*.

Kennel Segeberbos vandringspris för bästa tiken med de bästa karaktärsegenskaperna till: *Berkelys Minka*.

Nordiskt vandringspris för bästa hundgrupp från resp. land tilldelades *den svenska gruppen*.

PRISDOMARBERÄTTELSE

över spår- och rapporthundstävlingar å Västberga

Söndagen den 27 augusti 1933 hade Svenska Schäferhundklubben anordnat tävlan för spår- och rapporthundar å föreningens träningsplats vid Västberga. Dagen var för ovanlighetens skull solig och vacker.

I spårhundsklassen deltog tre hundar, nämligen: Ruff, ägare och förare Herr David Olsson, Sickan, ägare och förare Herr Lennart Blomström (nybörjarklass) samt Bella, ägare och förare byggmästare Nils Ekroth (Segrarklass).

I rapporthundsklassen deltog fyra hundar. Ali, ägare och förare Herr Ragnar Jansson, Chang ägare och förare Herr Kurt Pourtzian (nybörjarklass), Champion Roy av Barrsäter, ägare och förare Herr Axel Larsson och Filmstadens Kello, ägare och förare Fröken Ruth Ekstedt (Segrarklass). Den sistnämnde utgick ur tävlingen efter missning vid rapportföringen. Kello är dock från flera föregående rapporttävlingar känd för att icke svika sin uppgift i detta fall, men denna gång — som det påstods — var det någon doft som drog honom ett bra stycke åt sidan från rapportsträckan och hade till följd att han icke kom tillbaka under den föreskrivna tiden. Något var det i alla fall för Roy var även ett tag borta från rapportbanan åt samma håll men kom åter till hjälpföraren inom den stipulerade tiden. Han syntes dock ha blivit varm av den onödiga avstickaren, så att vid omkring 20 à 30 meter från målet gick han ned i ett dike för att svalka sig och hade i anledning därav nära nog också missat på tiden. Roy blev dock godkänd. Den ende av de tävlande.

I spårhundsklassen missade Ruff i frispåret efter tre påsläpp. Klarade sig ej heller i gruppspåret. Linspåret gick bättre, tack vare att föraren lät hunden arbeta själv. Bella är en mycket god hund i alla övningarna och vad linspåret beträffar hade detta även gått bättre, om föraren haft längre lina och framför allt låtit Bella arbeta utan ryck i linan. Bella lyckades efter 3:dje påsläppet. Sickan missade

i frispåret. Linspåret gick bra efter 2:dra påsläppet. Visade även ut rätt person i gruppen, men detta syntes mera vara en slump, enär spårföremålet var lätt igenkännligt av föraren. Markeringen var här svag och osäker.

Medelpoängen i de olika grupperna blev för:

N:r	Hund		Summa
N:r 1	Ruff		
	i spårning	104	
	i sakstövning	64	317 1/3
	i appellprov	149 1/3	
N:r 2	Bella		
	i spårning	147	
	i sakstövning	72	426 1/3
	i appellprov	207 1/3	
N:r 3	Sickan		
	i spårning	142	
	i sakstövning	45	372 2/3
	i appellprov	185 2/3	
N:r 4	Ali		
	i appellprov	41 2/3	
	i karaktärsprov	11	67 2/3
	i rapportföring	15	
N:r 5	Chang		
	i appellprov	55	
	i karaktärsprov	37	98
	i rapportföring	6	
N:r 7	Roy av Barrsäter		
	i appellprov	60 2/3	
	i karaktärsprov	36	130 2/3
	i rapportföring	34	

Så får jag framföra mitt tack till alla hundförarna för gott uppförande och d:o till tävlingsledaren Sigfrid Sund för god planläggning av tävlingarna samt till sist och icke minst till fru Söderkvist, som såväl nu som vid flera föregående tillfällen på ett förtjänstfullt sätt sörjt för funktionärernas svidande hunger. Ävenså framföres tack till mina meddomare Herrar Friberg och Hellgren.

Enskede i september 1933.

Arvid Johansson.

Skyddshundstävling

Klubben anordnar skyddshundstävling i Norrköping den 26 november 1933.

Anmälningar insändas senast den 20 november till sekreteraren.

Styrelsen.

Extra årsmöte

Svenska Schäferhundklubbens medlemmar kallas till extra årsmöte fredagen den 1 december 1933 kl. 7.30 e. m. (precis.) å Rådhusrestaurangen, Hantverkaregatan 4. Ärende: Stadgeförlag.

Styrelsen.

PRISDOMARBERÄTTELSE

över skyddshundstävlingen i Stockholm

Söndagen den 3 september gick Svenska Schäferhundsklubbens stora skyddshundstävling av stapeln vid klubbens övningsplats vid Västberga. Vädret var gynnsamt, om man bortser från den starka blåst, som var rådande hela förmiddagen och som menligt inverkade på spårningsresultaten. Spårningen blir alltid mer eller mindre changsartad, beroende på att det är praktiskt omöjligt, att utlägga spåren så, att de med avseende på mark- och terrängförhållanden bliva lika lätta att följa för resp. hundar, en del få enklare en del svårare spår att utarbeta. Kommer därtill hård vind, som för en del spår blåser i spårens längdriktning och för andra vinkelrätt mot desamma inses lätt att vid sådana tillfällen icke full rättvisa kan givas de tävlande hundarna, ävensom de svårigheter, som domarna ställas inför, då de givetvis måste efter bästa förmåga taga hänsyn till sådana förhållanden vid bedömningen av hundarnes arbete.

Sakstövningen var mycket bra ordnad genom att varje hund fick sitt särskilda område att genomstöka. Härvid visade ett flertal hundar prov på mycket god näsa. Det var glädjande att se, huru dessa under rask fart blixtnabbt kastade om, då de med vindens tillhjälp fick vittring av de utlagda föremålen. En del hundar stövade dock med nosen i marken, vilket är felaktigt. Här skola hundarna »sätta näsan i vädret» i motsats till vid spårning.

I appellproven visade hundarna en god lydnad, som ytterligare kom till synes vid manarbetet. Den stillastående figuranten blev denna gång icke så illa åtgången.

För tävlingens funktionärer var det sörjt på bästa sätt. En utmärkt lunch i klubbens trevliga stuga och kaffe med dopp serverades prisdomarne vid manarbetet.

Nu till tävlingen. Som fullmäktig tjänstgjorde kamrer Eric Sandstedt, som domare fotograf Uno Friberg, överkonstapel Einar Stohm och undertecknad. Tävlingen leddes på ett utmärkt sätt av ekonomichefen Sven Arvid Johansson med sin rika erfarenhet.

Antalet deltagande hundar var 12, därav 6 i segrarklass, 2 i öppen klass och 4 i nybörjarklass.

SEGRARKLASS:

Champion Morgan, ägare och förare herr David Hjertkvist, Norrköping.

Morgan är en välkänd hund på tävlingsbanan och skötte sig utmärkt. Särskilt vill jag framhålla

spårningen, där han utarbetade ett mycket svårt spår, med stor säkerhet och noggrannhet. Det är verkligen en fröjd att få se Morgan på spåret. Han riktigt trycker sig ned mot marken och ägnar hela sin energi och sitt intresse åt spåret. I appellmomenten skulle jag dock vilja se något bättre fart. Omnämnas bör, att hunden kom till tävlingen direkt från en 7 timmars bilresa från Norrköping. 1:a pris, 280 poäng.

Champion Harras av Barrsäter, ägare fru Dagny Torén, Stockholm, förare herr Erik Sjögren, Aspudden.

Även Harras tillhör det gamla gardet, som inte gärna nöjer sig med mindre än 5:or och 6:or. Särskilt vill jag framhålla hans apportering och skälrande på kommando. Det är sällan man får höra en så korrekt skallgivning. Vid ställande av flyende figurant släppte Harras mycket ovilligt, ävenså i bevakning av denne. 2»dra pris, 255 poäng.

Champion Greif, ägare och förare herr Axel Hallgren, Stockholm.

Greif, som är våra säkraste topphundar, placerade sig straxt bakom föregående hund. I appellövningarna var han något långsam. I spårning, sakstövning och skydds- och bevakningsövningarna skötte han sig utmärkt. Vid ställande av flyende figurant släppte han dock väl sent. 3:dje pris, 253 2/3 poäng.

Rapitarutch av Fjärrsten, ägare och förare fru Alice Svensson, Stockholm.

Rutch är lugn och säker brukshund, som gjort stora framsteg sedan jag dömde honom vid vårens tävlingar i Södertälje. Appellmomenten utfördes riktigt bra likaså sakstövningen. Det märktes att Rutch tränats samvetsgrannt under sommaren. Av manarbetet, som var särdeles bra, vill jag framhålla överfallet och bevakning av figuranten. Men spårningen, där voro framstegen tyvärr små. Men det är ju inte att undra på, då jag av fru Svensson fick höra, att Rutch övats att gå spår endast efter sin husse. För att få en hund säker i detta moment är det nödvändigt, att hunden tränas på spår efter olika spårläggare, ju flera desto bättre. 4:de pris, 249 2/3 poäng.

Champion Dufeke-Mäster, ägare och förare herr E. Mårtensson, Norrköping.

Mäster är en god brukshund, som frapperar genom sin vakenhet och uppmärksamhet. Det var en fröjd för ögat att se honom i linförighet och fritt vid sidan, där han raskt och villigt och med stor

uppmärksamhet följde sin husse. Fritt hopp över häck utfördes fullt korrekt. Vid sättande gick han framåt ett steg varje gång. Denna ovana borttages lättast genom att föraren står alldeles framför hunden vid inövandets av detta moment och först när hunden lärt sitt sättandet korrekt, kan föraren så småningom kommendera på längre och längre avstånd från hunden. I manarbetet var han väl ivrig och var ovillig att släppa den stillastående figuranten. För spårningen hade han icke intresse. Sakstövningen däremot gick utmärkt med god fart och långa slag. 5:te pris, 243 1/3 poäng.

Vargamors Pojk, ägare och förare herr E. T. Andersson, Södertörns villastad.

En kraftig hund, som i appellmomenten gått mycket framåt sedan vårtävlingen i Södertälje. Han tuggar dock fortfarande på apporten. I manarbetet fick han högsta betyg, i ståndsfall för och transport av figuranten samt skottfasthet, eljest var han väl ivrig och bet den stillastående figuranten. Vid spårningen stövade han ganska mycket, men kunde detta bero på den hårda vinden. I sakstövningen skötte han sig bra, men stövade ofta utanför det angivna området. Tänk på den dyrbara tiden, 3 minuter. 6:te pris, 226 poäng.

ÖPPEN KLASS:

Barrabas av Fjärrsten, ägare och förare herr S. Sund, Stockholm.

Barrabas är en intelligent och arbetsvillig hund, som säkerligen kommer att låta tala om sig vid kommande tävlingar. Han utförde appellmomenten bäst av samtliga tävlande hundar. I linförighet gick han dock något för långt fram, men det kan förklaras av hans livlighet. I klätterhopp över plank, vilket var charmant, sökte husse förgäves att sänka betyget 6 genom att icke stå stilla. Ståndskallet för figuranten, transporten av denne och överfallet utförde Barrabas bäst av de tävlande hundarna. Han släppte däremot sent vid slagfasthetsprovet och vid bevakning av figuranten. Vid spårningen blev han, tack vare den starka blåsten, vilseledd av spårläggarens återgångsspår, men redde ut spåret vid andra påsläppet. Sakstövningen gick utmärkt med god fart, stora slag och i zig-zag. 1:a pris 269 1/3 poäng.

Fjällvargens Kickan, ägare och förare herr C. E. Sjögren, Stockholm.

En trevlig tik, som säkerligen kan komma att gå långt. Förtroendet till husse syntes mig icke vara alldeles fullgott. Med lite mera vänlighet och uppmuntran från husses sida blir Kickan en svår konkurrent i segrarklassen.

Tack vare Kickans stora respekt för husse ver-

kade hon i appellmomenten försagd och utförde sina prov rätt, men långsamt. I manarbetet däremot kom Kickan till sin rätt. Där visade hon vilken god brukshund hon är, och utförde alla momenten bra. För sakstövning hade Kickan intet större intresse. Försök väcka detta. Spårningsarbetet var alldeles utmärkt, lugnt och säkert. 2:dra pris, 212 2/3 poäng.

NYBÖRJARKLASS:

Jim, ägare och förare herr H. Lind, Norrköping.

Jim är en liten pigg och trevlig hund, som ännu icke är färdig i appellen och som följd därav även icke i manarbetet. Öva appell och transport av figurant utan överfall.

I linförighet och fritt vid sidan gick han förlängt fram. Vid sättande gick han ett steg närmare föraren. Skallet var svagt. Däremot voro apportering, fritt hopp över häck och klätterhopp över plank utmärkt, men lite slarvigt utförda. Han hade dålig fart vid uppsökande av figuranten. Ståndskallet var dåligt. Han skällde ej för figuranten, utan återvände till föraren. I transport av figuranten navsade han och stötte. Vid överfallet bet han den stillastående figuranten. Övriga moment i manarbetet voro bra. Under sakstövningen genomsökte han inte hela området. Spårningsarbetet lyckades utmärkt, men husse sänkte betyget genom att klappa i händerna, då hunden var på återväg med apporten. 1:a pris, 191 2/3 poäng.

Roy, ägare och förare herr R. Smedberg, Midsommarkransen.

Roy är ännu icke färdig som skyddshund. En del moment utförde han fullt korrekt andra däremot med krent resultat. Men han visade sig villig och då fodras övning. Han gick utmärkt i linförighet och fritt vid sidan. I sättande och liggande var han för långsam. Skällande på kommando bestod endast i gnällande. Vid apportering tuggade han något på apporten. Fritt hopp över häck och klätterhopp voro bra, men det senare verkade något frihopp.

Vid uppsökande av figuranten visade Roy mindre intresse och klubbade för mycket. Ståndskallet låg inte för hans röst. Transport av figuranten och överfallet nästan felfritt. Bet ej i slagfasthet, sen i återkallning och hade intet begrepp om bevakning av figuranten. Han var bra i skottfasthet, men släppte innan föraren hann fram. I sakstövningen visade Roy, att han har en god näsa och presterade en utmärkt stövning, men slarvade vid apportering av föremålet. Spårningen misslyckades. 2:dra pris, 164 poäng.

Warga, ägare fröken K. Vennberg, förare herr Axel Veinar, Liljeholmen.

Warga var bra i linförighet och fritt. Vid sätande gick hon till föraren och satte sig. Skällande på kommando gick inte alls. Var inte fullt säker i platsliggning. Hon apporterade bra. Var långsam i återhoppet över häck och stötte i häcken. Klättherppet över planket var bra, men avlämningen dålig. Släppte apporten. I manarbete utförde Warga momenten i ståndskalet, transport av figurant och skottfasthet riktigt bra, men var i de övriga momenten svag. Hon bet ej med kraft, när hon skulle. Om bevakning hade hon dåligt begrepp. Spårningen intresserade henne icke. Hon gick ändock ut 50 m. Sakstövningen skötte hon bra, med bra sök och stort intresse. 3:dje pris, 154 2/3 poäng.

Rudi, ägare och förare herr Å. Engström, Stockholm.

Rudi är inte färdigutbildad ännu som skyddshund. Mig syntes det, som om träningen drivits alltför forcerat, han verkade lite ledsen. Rudi har förutsättningar att bli en utmärkt skyddshund, intelligent som han syntes vara. Dessutom hade han kraftiga ben med härliga rörelser.

Hoppet över häcken var också dagens bästa hopp. Klättherppet utfördes även särdeles bra, men han slarvade med apporten. Bra i linförighet, fritt vid sidan och läggande, sämre i sättande. Skällande på kommando var mycket svagt. Vid apporteringen bet han i yttersta spetsen av apporten. Apporten skall ligga ordentligt i munnen. I manarbetet var han mycket svag. Lyckades tack vare ett svagt bett i skottfasthet att bli godkänd på tävlingen. Ståndskalet och bevakning av figuranten misslyckades. I sakstövning visade Rudi sig hava en god näsa, men fann tack vare för lite träning endast ett föremål. Vid spårningen gick han ut endast halva spåret. 4:de pris, 139 poäng.

Stockholm den 9 okt. 1933.

Birger Dahlin.

KALLPRAT

angående »den nya prövningsordningen»

Detta är nu för föreningen dagens lösen, vilket jag som »opartisk» kunnat konstatera av referatet i tidsskriftens förra häfte. Dock fick jag inte klart för mig, för vilket ändamål den nya »prövningsordningen» var avsedd, enär en föreslog ett och en annan något annat.

Må det tillåtas även mig att delta i diskussionen. Först skulle jag då vilja hava ändamålet klarlagt

med »provet». Jag tillåter mig föreslå ordet »prov» i stället för »prövning» i analogi med »fältprov», »stöverprov» m. m.

Kanske vi då kunde enas om, att hela vårt strävande går ut på att föra schäfferrasen såsom sådan framåt!

Men sedan komma de olika intressena fram. Var och en skulle vilja hava »sitt» system att arbeta efter och på grund härav en »prövningsordning» (= »provregler»), enligt vilken han kunde visa upp sin hund — enligt eget system. Det borde vi kunna åstadkomma, tycker jag. Prövningen borde således gå ut på, att var och en skulle få visa, vad hans hund duger till och huru ägaren använder den i praktiken.

Till att börja med måste man emellertid utgå därifrån, att varje människa, som skaffar sig en hund, i och med detsamma åtager sig förpliktelsen att svara för all den skada och det obehag den tillfogar andra människor, djur eller andra ägodelar. Däröfver är redan tydligt stadgat i lag.

Å andra sidan borde den, som skaffar sig en hund, försöka klargöra för sig, *vartill han i främsta rummet vill använda den!* Det är dock inte sagt, att hunden passar för det ändamål man avsett, »anlagen lågo inte åt det hållet» m. m., så att redan här måste man tänka på att event. vara tvungen att »anpassa sig efter förhållandena». Det är för övrigt den största konsten i hela »hundpraktiken» att kunna bedöma hunden riktigt, riktigt värdesätta dess utveckling i olika åldersstadier samt alltjämt utarbeta, detaljera och polera — allteftersom hunden går framåt i visdom (»och man själv samtidigt kan följa med»).

Förlåt mig, ärade läsare eller läsarinna, jag måste tillåta mig att även påpeka, att hundföraren — ägaren inte heller är »fullt inlärd» från början. För egen del tycker jag nästan, att det inte går en dag, utan att man lär sig något nytt — och i själva verket vet man så litet av de många hithörande problemen, vetenskapliga och praktiska, att det känns litet underligt ibland.

Svårigheten ligger enligt min ringa erfarenhet i att få en för ifrågavarande persons psyke »lämplig hund», samt i förarens uppfostran resp. »självuppfostran». Faktum är också, att många människor inte alls lämpa sig till att uppfostra en hund. (Märkvärdigt nog »kunna» dock alla uppfostra barn!). Därför skulle jag råda en sådan person, som inte har tid, tålmod och handlag med hundar, att inte plåga sig själv — och »hundkräket» (ty detta är i ett sådant fall i en beklagensvärd slavsställning) — genom att bråka med dressyren själv. Bättre då att köpa en för Edert speciella ändamål färdigdresserad

hund. Själv kommer Ni lindrigare från saken — och hunden har det så mycket angenämare!

Det lider dock intet tvivel om, att det är ett särskilt nöje för en hundvän av det rätta sinnelaget att följa med sin valps resp. unghunds utveckling, att själv se huru hunden mången gång på en natt fått klart för sig en övning, som dagen förut gick helt trögt eller såg rent omöjlig ut. Frånsett att en av ägaren själv dresserad hund bättre växer sig in i gårdens vanor och förhållanden, vet vad som behöves och fordras, med andra ord bättre fyller sin uppgift än en främling. En lycka för oss människor, sett från vår egoistiska inställning, är dock hundens stora anpassningsförmåga, så att även en »färdigdresserad» hund med lämplig vidarebehandling och träning snart finner sig i nya förhållanden. I alla fall är det dock differens på åtskillnaden!

Detta är nu blott några synpunkter, som kanske hava sitt berättigande, då det gäller en så viktig fråga som allmänna regler för hunduppfostran.

Utan att denna gång närmare vilja motivera detta, skulle jag vilja föreslå, att man borde hava vissa minimifordringar (»folkskolebildning») på en »utbildad» skyddshund, spårhund o. s. v., med andra ord en sådan hund borde ha allmänt »hundvett», för att hava existensberättigande i ett ordnat samhälle, i vår nervösa och jäktande tid.

»Fullständig lydnad» i alla situationer med allt vad därtill hörer, måste fordras av varje schäferhund. Det gör då ingenting, om en sådan hund är »skarp» och kan hugga i — jag har åtminstone min schäfer, för att den skall kunna försvara mig och mitt hem vid behov — när den i alla fall lystrar till visselpipa eller kommando.

Jag vill ock gärna hava min hund utbildad till »spårhund» så att den villigt hämtar allt, vad man tappat eller glömt på spåret. Skulle kunna berätta många episoder, där mina schäferhundar (och »vorsteher» = tyska hönshundar) hava gjort nytta för sig: sökt rätt på bekantas klocka, nyckelknippa m. m. — där det således varit allvar med i spelet. Härifrån är steget inte långt till »rapporthunden»: Jag har t. ex. glömt något och är långt borta hemifrån; om inte annat är tobaken slut — vi bo på landet om sommaren, och har jag en ferm rapporthund, kan jag då skicka hem den med en biljett och få det jag behöver. Dessutom går den bud mellan min fru eller barnen och mig, den följer spåren fram och tillbaks både snabbt och säkert. En så utbildad hund» gör nog skäl för maten», alla tycka om den och behandla den väl. Märk väl, den skämmas inte bort, matas inte av alla och var som helst — utan var och en vet och har fått klart för sig, huru en hund bör behandlas, för att *den skall må väl*.

Som synes kan »den enskilde privatmanen» hava både nytta och nöje av en »rapporthund» (sid 35).

Från rapporthunden är steget inte långt till »sjukvårdshunden». Någon framhöll, vad gör en privatman med en sådan hund? På detta skulle jag vilja svara, att varje privatmans hund inte låter utbilda sig till en säker »sjukvårdshund» så att alla behöva inte bry sig om en sådan. Men å andra sidan är det »fullgod sport» att visa upp en ferm sjukvårdshund. För att nu inte tala om allvarsfall, då staten kunde lita på att få ett visst antal »färdiga krigshundar» till sitt förfogande. Var och en skickar ju med glädje sin son eller bror eller träder själv i ledet, när nöd är å färde. Huru glädjande vore det inte då, att kunna sända en god sjukvårdshund med till fronten. Av allt det arbete olika hundar utföra i mänsklighetens tjänst, tycker jag alltid att sjukvårdshundens är det nödvändigaste: Huru många sårade hava icke räddats i oländig terräng genom hundar, fått snabb och god omvårdnad och raskt kunnat tillfriskna — i stället för att falla i en grym fiendes hand eller gå en kvalfull död till mötes ensam och övergiven.

Detta allt som orienterande utläggningar!

För att nu övergå till *själva provet*, skulle jag vilja föreslå, att det skulle tillgå på så vis, att varje hundförare finge visa upp sin hund och demonstrera huru den utför de olika övningarna, samt huru den av ägaren användes i praktiken. Alldeles som t. ex. på ett hönshundsprov, stövarprov o. d. Där äro även fastslagna vissa normer ang. lydnad, apport, rapport m. m., men sedan står det ägaren fritt att »visa vad hunden kan»! Det är hundens arbete i förarens hand, som således bedömes, *samarbete mellan hund och förare*. Vad är mera nöjsamt — på tal om dessa saker — än att se en hund, som glatt och villigt lyder förarens minsta vink, och vad är å andra sidan ynkligare än att en strykrädd hund, som visserligen gör vad den är piskad till, men ack huru?

Jag märkte, att någon höll på, att man vid komponerande av den nya provningsordningen (på tyska = »Prüfungsordnung») borde »tänka svenskt» och inte kopiera något tyskt. Det är att skjuta över målet. »Prüfe alles und wähle das Beste», tycker jag borde tillämpas härvidlag. Det är ju onödigt att alla göra samma dumheter och betala dyra lärpengar. Men naturligtvis skall det läggas tillräta efter svenskt kynne och för svenska förhållanden. Mycket brukbart hittar man då bl. a. i »Erster deutscher Polizeihundvereins» = P. H. V:s metoder av 1. 7. 1925, omändrade 1. 1. 1932. Dessa har under-tecknad många år följt, ehuru tillämpade enligt min syn på saken, och för våra behov. Detaljer vill

jag härvidlag — åtminstone inte denna gång — ej närmare gå in på.

En sak skulle jag dock ännu vilja beröra: »prisdomarna». För min del håller jag på systemet med *en* prisdomare, resp. *en överprisdomare* med 2 à 3 medhjälpare. På våra fältprov här i Finland hava vi bara *en* prisdomare, hava haft så i 30 år, och ingen har kommit på den idén, att det borde vara flera. På härvarande stövarprov hava vi visserligen 2 à 3 prisdomare, av vilkas värdesättning medeltalet uträknas, men *en* är även här »gruppledare», och han har det avgörande ordet. Naturligtvis har han då ock nödig erfarenhet och nödig auktoritet. På polishundsprov här i landet har undertecknad likaså varit ensam prisdomare — första gången 1916 — och utomlands har jag haft nöjet vara med mängen gång.

Det är ingalunda någon angenäm — om ock rätt så intressant — sysselsättning att vara prisdomare. Alla kan man ändå inte vara till lags. Men det är ju inte heller prisdomarens huvuduppgift — tvärtom. Han bör enligt bästa övertygelse opartiskt framhålla hundens och förarens förtjänster samt utvecklingsmöjligheter och å andra sidan ge anvisningar, vilka fel som begåtts, och om möjligt, huru dessa böra mot- resp. bortarbetas. Hudsaken är, att hundägaren lär sig att inse, att hans hund och han själv kunna hava fel och att prisdomaren är satt till sitt ansvarsfulla värv såsom förtroendeman — ett värv, som många inte vilja åtaga sig av fruktan för att genom att säga sanningen »få fiender» — och att han måste bedöma hunden just sådan den vid provet visar sig, inte sådan den uppträdde eller lyckades »sista veckan».

Jag tror att många meningsskiljaktigheter på så vis kunde undvikas och schäferhundssaken bliva vad den skall vara: *ädel sport* med *goda hundar* bland *trevliga kamrater*. Målet måste alltid ställas högt, viljan alltid vara god!

Då är vårt arbete inte förgäves. Vi hava det goda medvetandet, att vi var och en i sin stad föra schäferhundsarbetet en hårsman framåt åtminstone för var dag, som vi ärligt sträva, den ena här, den andra där.

14. 7. 1933.

J. Brüning.

Svenska Schäferhundklubbens nya stadgar

Här nedan föreligger ett förslag till nya stadgar för klubben. Vid utarbetandet av förslaget har styrelsen haft för ögonen dels att söka förenkla och koncentrera dels ock att bringa de nya stadgarna

i så nära överensstämmelse som möjligt med S. K. K:s stadgar. Förutom sådana förändringar, som direkt dikterats av den nya formuleringen av Svenska Kennelklubbens stadganden innehåller stadgeförslaget såsom väsentligt nytt bestämmelser om avhållandet av tvenne årsmöten samt rörande styrelsens uppgift och befogenhet. Vissa ändringar i fråga om de olika medlemsgrupperna hava gjorts och de detaljerade föreskrifterna om utbildningskurserna hava uteslutits såsom icke lämpligen hemmahörande i stadgar.

De, som hava erinringar eller tillägg att göra till förslaget, torde skriftligen insända dessa till sekreteraren senast den 15 november. Efter denna tidpunkt kommer såsom på annat ställe omnämnas ett extra klubbssammanträde att anordnas i och för antagande av de nya stadgarne, vilka dessutom, för att få gällande kraft, även måste godkännas vid det ordinarie årsmötet i början av nästkommande år.

FÖRSLAG TILL STADGAR FÖR SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBEN.

§ 1.

Svenska Schäferhundklubben, som är medlem av Svenska Kennelassociationen, har till syftemål att inom landet befrämja aveln av den tyska schäferhundrasen samt väcka intresse för och sprida kunskap om en rationell vård och behandling av hundar tillhörande denna ras.

Dessa syften söker klubben ernå genom:

- a) anordnande av utställningar, tävlingar och utbildningskurser,
- b) utgivande av en tidskrift,
- c) vidtagande av andra åtgärder, som finnas lämpliga, såsom uttagande och anvisande av avelsdjur, anordnande av föredrag samt annan upplysningsverksamhet m. m.

§ 2.

Svenska Schäferhundklubbens medlemmar utgöras av:

1. hedersledamöter,
2. korresponderande ledamöter,
3. ständiga ledamöter,
4. ledamöter, som betala årlig avgift.

På förslag av styrelsen kan klubben vid årssammanträde till hedersledamot kalla person, som på ett särskilt förtjänstfullt sätt verkat för klubbens syftemål.

Till korresponderande ledamot kan endast kallas utländsk person, som äger framstående kännedom om schäferhundrasen. Korresponderande ledamot äger icke föra talan eller utöva rösträtt vid Svenska Schäferhundklubbens sammanträden och är icke heller valbar till funktion inom Svenska Schäferhundklubben.

Till ledamot kan antagas envar väl ansedd person.

Medlemskap i Svenska Schäferhundklubben upphör antingen på grund av uteslutning eller på grund av uraktlåtenhet att erlägga årsavgift.

Medlem av Svenska Schäferhundklubben får icke tillhöra kynologisk förening, vars verksamhet är i uppenbar strid mot Svenska Kennelassociationens syften.

§ 3.

Årsavgift för nästkommande år bestämmes av klubben på ordinarie höstsammanträdet.

Avgift för ständig ledamot är 60 kronor, vilket belopp erlägges en gång för alla.

Befriade från årsavgift äro hedersledamöter, korresponderande ledamöter samt ledamöter av Svenska Schäferhundklubbens styrelse.

Ledamot, som erlagt stadgad medlemsavgift eller enligt vad som ovan stadgats är befriad från erläggandet av dylik avgift, erhåller Svenska Schäferhundklubbens tidskrift gratis.

§ 4.

Svenska Schäferhundklubben sammanträder:

- a) till ordinarie sammanträde två gånger om året, en gång på våren och en gång på hösten;
- b) till extra sammanträde för avgörande av visst eller vissa i kallelsen uppgivna ärenden. Sådant sammanträde beslutas av styrelsen med minst två tredjedelar av samtliga ordinarie ledamöter.

§ 5.

Kallelse till klubbssammanträde utfärdas av styrelsen och kungöres antingen i klubbens tidskrift, genom annons i någon större daglig tidning eller genom särskilt till medlemmarna utsänt cirkulär.

§ 6.

Vid vårsammanträdet förekomma följande ärenden:

- 1) berättelse över verkställd granskning av förvaltningen för det förflutna räkenskapsåret,
- 2) ansvarsfrihet för styrelsen,
- 3) övriga ärenden, vilka av styrelsen föreläggas klubben till behandling.

Vid höstsammanträdet förekomma följande ärenden:

- 1) Fastställande av årsavgift samt utgifts- och inkomststat för nästkommande år;
- 2) val av styrelseledamöter och suppleanter efter dem som äro i tur att avgå, därvid ordföranden och vice ordföranden väljas på sätt i § 8 stadgas;
- 3) val av tvenne revisorer och tvenne revisors-suppleanter för granskning av styrelsens förvaltning för nästföljande år;
- 5) andra ärenden, som av styrelsen föreläggas klubben till behandling.

Önskar medlem få ärende behandlat på ordinarie

sammanträde, skall skriftlig anmälan därom göras till styrelsen senast sex veckor före sammanträdet. Över dylikt ärende skall styrelsen avgiva yttrande.

Vid extra sammanträde må beslut ej fattas i andra ärenden, än som i kallelsen angivits.

§ 7.

Val samt annan omröstning sker öppet såframt icke någon påyrkar sluten omröstning. Vid lika röstetal gäller den mening ordföranden biträder utom vid val och sluten omröstning, då lotten skiljer.

§ 8.

Förvaltningen av klubbens angelägenheter handhaves av en styrelse om 6 ordinarie ledamöter och 4 suppleanter.

Dessa väljas för en tid av två år på så sätt, att halva antalet ordinarie ledamöter och suppleanter årligen utses. Avgående ledamöter och suppleanter kunna återväljas.

Klubben utser ordförande och vice ordförande. Övriga funktionärer utser styrelsen inom sig.

§ 9.

Styrelsen, som har sitt säte i Stockholm, åligger:

- 1) att för Svenska Schäferhundklubben vid dess höstsammanträde framlägga förslag till utgifts- och inkomststat för nästkommande år;
- 2) att för Svenska Schäferhundklubben framlägga förslag rörande tidskriftens utgivande samt till anordnande av utställningar och bruksprov;
- 3) att utfärda kallelse till klubbssammanträde och att för detsamma uppgöra föredragningslista;
- 4) att avgiva yttranden över till Svenska Schäferhundklubben inlämnade förslag;
- 5) att för en tid av ett år inom sig utse 1 sekreterare, 1 vice sekreterare, 1 redaktör, 1 skattmästare, 1 kursinspektör samt 1 stugfogde;
- 6) att utfärda instruktioner för i mom. 5 nämnda funktionärer;
- 7) att antaga nya medlemmar;
- 8) att upprätta underavdelningar samt bestämma villkoren härför;
- 9) att föra register över prisdomare;
- 10) att utfärda ordningsregler för utställningar och bruksprov;
- 11) att anordna utbildningskurser;
- 12) att utfärda förardiplom.

Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden. Beslut inom styrelsen må ej fattas med mindre än att minst tre ordinarie ledamöter och 2 suppleanter äro närvarande.

§ 10.

Klubbens kontanta medel ävensom värdehandlingar och andra för klubbens verksamhet värde-

fullare handlingar skola förvaras i av styrelsen an-
given bankinrättning. Uttagning av kontanta medel
eller värdehandlingar sker på sätt styrelsen bestäm-
mer. Härom skall vederbörande bankinrättning un-
derrättas.

Räkenskapsåret sammanfaller med kalenderåret.

Klubbens räkenskaper och övriga handlingar
skola senast den 15 januari varje år överlämnas till
revisorerna, vilka senast den 1 februari skola till
styrelsen överlämna sin revisionsberättelse.

§ 11.

Vid av klubben anordnade utställningar och täv-
lingar skola av Svenska Kennelklubben i sådant av-
seende fastställda bestämmelser lända till efterrät-
telse. Härutöver erforderliga bestämmelser (ord-
ningsföreskrifter, fördelning av priser m. m.) ut-
färdas av styrelsen.

§ 12.

1) I syfte att främja klubbens ändamål kunna
lokalavdelningar upprättas på olika platser utom
Stockholm. Personer, anslutna till sådan avdelning,
äro medlemmar i klubben med därav följande rät-
tigheter och skyldigheter.

2) För lokalavdelningen skall klubbens styrelse
efter avdelningens hörande för ett år i sänder utse
en förtroendeman, bosatt på orten, vilken å klub-
bens vägnar skall utöva närmaste överinseendet
över avdelningens verksamhet. Lokalavdelning äger
att för omhändertagande av avdelningens gemen-
samma intressen utse en styrelse om tre personer.
Av klubbens styrelse utsedd förtroendeman skall
vara ordförande i lokalavdelningens styrelse. Han
äger dessutom närvara vid klubbstyrelsens förhand-
lingar men ej deltaga i dess beslut.

3) Lokalavdelning äger icke såsom sådan an-
ordna officiell utställning, tävling eller uttagning
av avelsdjur och ej heller utfärda förardiplom eller
diplom för genomgången utbildningskurs.

4) Lokalavdelning skall senast varje kvartals-
skifte till klubbens styrelse inleverera avgifter för
nyttillkomna medlemmar. Avgiften till klubben ut-
går med $\frac{3}{5}$ av den för året fastställda årsavgiften.
Övriga inkomster och tillgångar må användas en-
ligt lokalstyrelsens beprövande.

5) Över inkomster och utgifter skola föras nog-
granna räkenskaper, vilka avslutas per kalenderår
och skall årlig kassarapport senast den 10 januari
vara klubbens styrelse tillhanda i och för gransk-
ning av klubbens revisorer.

§ 13.

1) Förslag till ändring av eller tillägg till dessa
stadgar inlämnas skriftligen till styrelsen senast en

månad före ordinarie årssammanträde. Styrelsen
skall över sådant förslag avgiva yttrande.

2) Beslut om stadgeändring skall fattas på två
på varandra följande sammanträden, varav ett års-
sammanträde. För ändring erfordras en röstöver-
vikt av $\frac{2}{3}$ av antalet vid sammanträdet närva-
rande medlemmar.

§ 14.

Har medlem av Svenska Schäferhundklubben
gjort sig skyldig till svikligt förfarande eller på
otillbörligt sätt öppet uttalat klander mot eller i
nedsättande ordalag uttalat sig om vid utställning
eller prov fungerande prisdomare eller brutit mot
gällande ordningsföreskrifter och god sed eller ock
öppet lämnat osanna uppgifter om Svenska Schä-
ferhundklubben eller dess funktionärer eller på an-
nat sätt motarbetat Svenska Schäferhundklubben
ådömes han varning, uteslutning från deltagande i
utställning eller bruksprov eller mistning för viss
tid av medlemskap i Svenska Schäferhundklubben.

Medlem av Svenska Schäferhundklubben, vilken
såsom tävlande eller funktionär deltagar i icke er-
känd utställning eller icke erkänt bruksprov må för
en tid av högst tre år uteslutas från rätt att i någon
klubbens utställning eller bruksprov deltaga.
Samma påföljd gälle även tävlande hund.

Den, som vid utställning eller bruksprov upp-
sätligen lämnat falsk anmälningsuppgift vare för
framtiden utesluten från rätten att i utställning eller
bruksprov deltaga. Pris, som på grund härav till-
erkänts honom tillhörig hund, vare förverkat.

Svenska Schäferhundklubbens styrelse äger att
döma i mål, som ovan angivits. Sådana mål skola
till behandling företagas vid två på varandra föl-
jande sammanträden och skall kallelse till sådant
sammanträde innefatta uppgift därom.

Den, som icke åtnöjer sig med av Svenska Schä-
ferhundklubbens styrelse i ovanberörda avseenden
fattade beslut, äger att inom två månader efter be-
slutets offentliggörande i till Svenska Schäferhund-
klubben ställd skrivelse anföra besvär. Sådant skri-
velse ingives till Svenska Schäferhundklubbens sty-
relse, som har att med eget yttrande förelägga klub-
ben ärendet vid nästkommande ordinarie samman-
träde.

§ 15.

1) För klubbens upplösning fordras att beslut
härom fattas av minst $\frac{4}{5}$ av klubbens samtliga
medlemmar vid två på varandra följande samman-
träden, varav ett årssammanträde.

2) Vid klubbens upplösning skola dess tillgångar
överlämnas till Svenska Kennelklubben eller mot-
svarande organisation att av denna användas till
främjande av schäferhundsaveln.

Körnsnär Erik Johansson

59 Kornhamnstorg 59 - Telefon 21 32 47

Beställningar, Moderniseringar,
Reparationer
Utföras med största noggrannhet.

*Pälsvaror på lager.***Aktiebolaget****Engelska Skrädderiet**

Regeringsgatan 37

Tel.: 10 23 08, 20 52 37

Repr.: Å. ENGSTRÖM

Till salu.

Högädlade schäfervalpar f. den 15/8 1933
e. Monahell's Roffe 858 F. F. u. Lassy-
Bessy, 428 F. F.

Hänvändelse till ägaren

Herr Knut Dahlström

Box 117, Tureberg. Telefon: Tureberg 480

Piperska Muren mitt emot Rådhuset

Lunch fr. Kr. 1: 25. Middag fr. Kr. 2: —.

Supé fr. Kr. 1: 50

Musik. DANS Måndagar och
TorsdagarFestväningar för mindre och större beställningar
upp till 300 personer.

Tel. 50 42 28, 53 38 60

RESTAURANT

Bacchi Wapen

Järntorgsgatan 61, Stockholm

God mat. Billiga priser.

Restauranten är en av Stockholms äldsta och
den enda, som bibehållit sitt ursprungliga
utseende.

*Stamlocus för hundvänner.***Hundens
röst**

Jag vill ha bröd,
halsband, koppel,
boll, tvål, cham-
poneringspulver,
kam, borste samt
korg med dyna.

**Husbondens
röst**Då gå vi genast
till**Götgatan 18**
M. U. Lind & Co.
Eftfr.

Tel. 433118, 430374

Dressyrkoppel, Apportbockar

Hundskor

Nyhet

Vita Kalk

Edith Welinders ateljé

för bokbinderi, läderarbeten, textning,
lampskärmar i förnämligaste utförande
till moderata priser.

Södermalmstorg 6, III, tel. 41 30 68

Schäfervisan

Ord och musik fritt efter EVERT TAUBE

Pris: 25 öre + porto. Likvid även i frimärken.

Svenska Schäferhundklubben

Postfack 36, Stockholm 20

Varje Schäfervän bör
bära S. Sch. H. S nya
klubbmärke, som är
tillverkat av konhol-
lerat silver.

Pris kr. 2:50 + porto.
Tillhandahålles efter
reker. av klubbhän-
ren.

Postfack 36,
Sthlm 20.

Pris Kr. 1: 25